

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XIX 2011 NR 16 (616)

17 kwietnia 2011
VI NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU
rok A

NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ

Szosta niedziela Wielkiego Postu nazywana jest Niedzielą Palmową, czyli Męki Pańskiej, i rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia. Była zawsze niedzielą przygotowującą do Paschy Pana. Liturgia Kościoła wspomina tego dnia uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, o którym mówią wszyscy czterej Ewangelisci (por. Mt 21, 1-10; Mk 11, 1-11; Łk 19, 29-40; J 12, 12-19), a także rozważa Jego Mękę. To właśnie w Niedzielę Palmową ma miejsce obrzęd poświęcenia palm i uroczysta procesja do kościoła. Zwyczaj święcenia palm pojawił się ok. VII w. na terenach dzisiejszej Francji. Z kolei procesja wzięła swój początek z Ziemi Świętej. To właśnie Kościół w Jerozolimie starał się jak najdokładniej "powtarzać" wydarzenia z życia Pana Jezusa. W IV w. istniała już procesja z Betanii do Jerozolimy, co poświadcza Egeria. Według jej wspomnień patriarcha wsiadał na oslicę i wjeżdżał do Świętego Miasta, zaś zgromadzeni wierni, witając go w radości i w uniesieniu, ścielili przed nim swoje płaszcze i palmy. Następnie wszyscy udawali się do bazyliki Anastasis (Zmartwychwstania), gdzie sprawowano uroczystą liturgię. Owa procesja rozpowszechniła się w całym Kościele mniej więcej do XI w. W Rzymie szosta niedziela Przygotowania Paschalnego była początkowo wyłącznie Niedzielą Męki Pańskiej, kiedy to uroczyste śpiewano Pasję. Dopiero w IX w. do liturgii rzymskiej wszedł jerozolimski zwyczaj procesji upamiętniającej wjazd Pana Jezusa do Jerusalemu. Obie tradycje szybko się połączyły, dając liturgii Niedzieli Palmowej podwójny charakter (wjazd i Męka). Przy czym, w różnych Kościołach lokalnych owe procesje przyjmowały rozmaite formy: biskup szedł piechotą lub jechał na osiołku, niesiono ozdobiony palmami krzyż, księgę Ewangelii, a nawet

i Najświętszy Sakrament. Pierwszą udokumentowaną wzmiankę o procesji w Niedzielę Palmową przekazuje nam Teodulf z Orleanu (+ 821). Niektóre też przekazy zaświadczać, że tego dnia biskupom przysługiwało prawo uwalniania więźniów. Dzisiaj odnowiona liturgia zaleca, aby wierni w Niedzielę Męki Pańskiej zgromadzili się przed kościołem (zaleca, nie nakazuje), gdzie powinno odbyć się poświęcenie palm, odczytanie perykopy ewangelicznej o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy i uroczysta procesja do kościoła. Podczas każdej Mszy św., zgodnie z wielowiekową tradycją czyta się opis Męki Pańskiej (według relacji Mateusza, Marka lub Łukasza - Ewangelię św. Jana odczytuje się w Wielki Piątek). Poświęcone palmy wierni zanoszą do domów i zawieszają najczęściej pod krzyżem. Ma to z jednej strony przypominać zwycięstwo Chrystusa, a z drugiej wypraszać Boże błogosławieństwo dla domowników. Popiół zaś z tych palm w następnym roku zostanie poświęcony i użyty w obrzędzie Środy Popielcowej. Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej, wprowadza nas coraz bardziej w nastrój Świąt Paschalnych. Kościół zachęca, aby nie ograniczać się tylko do radosnego wymachiwania palmami, ale wskazuje drogę jeszcze dalszą - ku Wieczernikowi, gdzie "chleb z nieba zstąpił". Potem wprowadza w ciemny ogród Getsemani, pozwala odczuć dramat Jezusa uwięzionego i opuszczonego, daje zasmakować Jego cierpienie w pretorium Piłata i odrzucenie przez człowieka. Wreszcie zachęca, aby pójść dalej, aż na sam szczyt Golgoty i wytrwać do końca. Chrześcijanin nie może obojętnie przejść wobec wiszącego na krzyżu Chrystusa, musi zostać do końca, aż się wszystko wypełni... Musi potem pomóc zdjąć Go z krzyża i mieć odwagę spojrzeć w oczy Matce trzymającej na rękach ciało Syna, by na końcu wreszcie zatoczył ciężki kamień na Grób. A potem już tylko pozostaje mu czekać na tę Wielką Noc...

„Pan Bóg mnie wspomaga, (...) i wiem, że wstydu nie doznam.” (Iz 50,7)

Przewodnik po Triduum Paschalnym

Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego to szczyt całego roku liturgicznego. Rozpoczyna się Mszą Wieczery Pańskiej w

Wielki Czwartek.

Podczas tej Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z Wieczernika - ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Mówią o tym czytania: z Księgi Wyjścia (12,1-8.11-14), z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian (11,23-26) i z Ewangelii św. Jana (13,1-15). Pierwsze traktuje o pierwszym święcie Paschy. Izraelici, gotowi do drogi (uciekali z Egiptu), mieli spożyć ucztę paschalną w pośpiechu, a krew baranka, którego jedli, posłużyła do oznaczenia domów. Powodowała ona, że nie było wśród nich plagi niszczycielskiej, gdy Bóg karał ziemię egipską śmiercią pierworodnych. Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczery. Ale Jezus nadał tej ucztę nowy sens. Mówi o tym drugie czytanie. Święty Paweł przypomina słowa Jezusa: „To jest Ciało Moje za was wydane”. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierworodnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej. Święty Paweł przypomina także inne słowa Jezusa z Ostatniej Wieczery: „Kielich ten jest nowym przymierzem we krwi mojej”. Tak jak przymierze synajskie, zgodnie ze starożytnym zwyczajem, zostało zawarte przez pokropienie krwią ofiarnych zwierząt, tak krew zabitego Jezusa posłuży

jako krew Nowego i Wiecznego Przymierza. Nowym Ludem Bożym - Kościołem - staną się ci, którzy przez chrzest zanurzeni zostaną w zbawczą mękę i śmierć Chrystusa. Chrześcijanie - zgodnie z poleceniem Jezusa: „Czyńcie to na moją pamiątkę” - sprawować mają pamiątkę Jego śmierci i zmartwychwstania przez spożywanie Ciała i Krwi Chrystusa. Przewodniczącą będą ci, którzy przez modlitwę i włożenie rąk w sposób szczególny uczestniczyć będą w jedynym kapłaństwie Jezusa Chrystusa. Ewangelia przypomina o tym, jak Jezus przed wieczerzą umył uczniom nogi. Ten, którego nazywamy „Nauczycielem i Panem” zrobił coś, co zwykle czynił sługa. Na pamiątkę tego wydarzenia w wielu parafiach po homilii kapłan umywa wybranym parafianom nogi. Przypomina to prawdę, że wszelkie przewodzenie w Kościele powinno odbywać się w duchu służby bliźniemu... Na zakończenie uroczystości Ciało Chrystusa zostaje przeniesione do specjalnie przygotowanej kaplicy, zwanej ciemnicą. Tam do późnych godzin wieczornych wierni uczniowie czuwać będą wraz z Jezusem, wspominając Jego samotną modlitwę w Ogrójcu, zdradzieckie pojmanie i pierwsze przesłuchania. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę, stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

W Wielki Piątek

nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach trwa spowiedź, adoruje się Pana Jezusa w ciemnicy, odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej... Późnym popołudniem rozpoczynają się najważniejsze obrzędy tego dnia - Liturgia Męki

Pańskiej. Składa się ona z trzech części: Liturgii Słowa, adoracji Krzyża i obrzędów Komunii. Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy do ołtarza. Nie poprzedza ich dzwonek, nie śpiewa się żadnej pieśni. Przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wszyscy obecni w Kościele klękają. Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. W Jego ranach jest nasze zdrowie... Pierwsze czytanie w Liturgii Słowa to tekst z Księgi proroka Izajasza, w którym prorok mówi o tym, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy ludzi. Autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że Chrystusowi znany jest ludzki los, bo sam został okrutnie doświadczony. Przez Jego posłuszeństwo dokonano się zbawienie świata. Zbawcze wydarzenia przypomina Ewangelia. Na zakończenie Liturgii Słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu wezwaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat. Rozpoczyna się adoracja Krzyża. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazują się je ponownie wiernym. Kapłan odsłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy odpowiadając: „Pójdźmy z pokłonem”, padają na kolana, wielbiąc Zbawiciela. Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa. Robią to - w zależności od parafii - albo wszyscy wierni, albo tylko niektórzy. Śpiewa się przy tym zazwyczaj jedną z najbardziej przejmujących pieśni - „Ludu mój ludu”. Ukazuje ona, co Bóg zrobił dla Izraelitów, gdy wychodzili z ziemi egipskiej, i czym oni odpłacili Jego Jednorodzonemu Synowi. Każdy może dodać w myśli własną zwrotkę. Bo każdy

doświadczyl od Boga wielu dobrodziejstw, a często odpłaca Mu grzechem. Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma przeistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia. Karmimy się pokarmem, który daje życie wieczne... Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja. Wielu przyjdzie także ucałować krzyż. Bo „na drzewie rajskim śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył, na drzewie również został pokonany przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

Wielka Sobota

Wydawało się, że wszystko się skończyło. Bo zazwyczaj śmierć kończy wszystko. Ale nie w tym przypadku. Trzeciego dnia Jezus powstaje z grobu. Pokazuje, że nadzieje w Nim pokładane nie były daremne. Chrystus, zwyciężywszy śmierć, też obiecuje zmartwychwstanie wierzącym w Niego. Te prawdy przeżywamy podczas Liturgii Wielkiej Soboty [a ściślej mówiąc: liturgii Wigilii Paschalnej]. To, co w tym dniu najważniejsze, rozpoczyna się wieczorem. Liturgia Wielkiej Soboty nie jest typową Mszą, gdyż oprócz Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej składa się z Liturgii Światła i Liturgii Chrzcielnej. Rozpoczyna się przed kościołem. Do rozpalonego ogniska podchodzą kapłani i służba liturgiczna. Tu następuje poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega

oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Bo „Chrystus wczoraj i dziś, Początek i Koniec, Alfa i Omega. Do niego należy czas i wieczność. Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki wieków”. Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. Ci, którzy doświadczyli w swoim życiu lęku przed ciemnością, wiedzą, czym dla człowieka jest światło. Rozprasza nie tylko ciemności, ale także obawy. Chrystus jest tym, który swoim zmartwychwstaniem rozprasza ciemności grzechu i śmierci, który na powrót wlewa w serca radość życia. Bo przecież nie musimy się już bać największego wroga, śmierci, skoro On ją pokonał. „Światło Chrystusa” - śpiewa kapłan i wszyscy zapalają od Paschału świece. W kościele robi się jeszcze jaśniej. Mrok jest już przewyciężony. A gdy kapłan po dojściu do ołtarza trzeci raz pokazuje światło Chrystusa, zapalają się wszystkie światła. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne. „Weselcie się już zastępy aniołów w niebie (...) Raduj się Ziemiopromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla Wieków pocuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał (...) Tej nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci jako zwycięzca wyszedł z otchłani (...) O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś Swego Syna (...)”. Liturgia Słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Może się składać na nią aż dziewięć czytań, które pokazują całą historię Zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Jednorodzony Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grze-

chy świata trzeciego dnia powstał z martwych. Święty Paweł pokazuje, że udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest możliwy dzięki sakramentowi chrztu, który zanurza w Jego śmierć i pozwala razem z Nim zmartwychwstać do Nowego Życia. Do tych treści nawiązuje kolejna część celebracji - Liturgia Chrzcielna. Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w rękę wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę w Ojca, Syna i Ducha Świętego, Kościół, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne. Chciałoby się, aby już na zawsze w sercach była ta sama gorliwość, co w tej właśnie chwili. Jako święci i umiłowani przez Boga przystępujemy do Liturgii Eucharystycznej. Ten, który z miłości do człowieka ofiarował się w zbawczej ofierze, który powstał z martwych i dał udział w swojej łasce przez chrzest, karmi swoim Ciałem i Krwią. Jego Ciało i Krew są pokarmem na życie wieczne. W niektórych parafiach na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna (ta procesja może mieć też miejsce następnego dnia rankiem). Chrzześcijanie całemu światu ogłaszają radosną wieść: możecie już otrzeć łzy, śmierć została pokonana. „*Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków*”.

MODLITWA PRZY ŚNIADANIU WIELKANOCNYM

Głowa rodziny rozpoczyna modlitwę: **W imię Ojca I Syna i Ducha Świętego.**

Wszyscy odpowiadają: **Amen.**

Następnie odmawia modlitwę:

Panie Jezu Chryste, zasiądź między nami i udziel nam radości Twego Zmartwychwstania, a stół nasz niech będzie znakiem pojednania. Alleluja! Alleluja!

Wszyscy odpowiadają: **Alleluja! Alleluja!**

Następnie ojciec lub ktoś z członków rodziny czyta fragment Ewangelii:

Czytanie z Ewangelii Świętego Łukasza: „A gdy rozmawiali o tym co się stało, Jezus sam stanął pośród nich i rzeki do nich: „Pokój wam”. Zatrwożonym i wylęklým zdawało się, że widzą ducha. Lecz On rzekł do nich: „Czemu jesteście zmieszani i dlaczego wątpliwości budzą się w waszych sercach? Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie się Mnie i przekonajcie: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam”. Przy tych słowach pokazał im swoje ręce i nogi. Lecz gdy oni z radości jeszcze nie wierzyli i pełni byli zdumienia, rzekł do nich: „Macie tu coś do jedzenia?” Oni podali Mu kawałek pieczonej ryby. Wziął i jadł wobec nich” (Łk 24, 36-43).

Następnie mówi:

Do Chrystusa, który pokonał śmierć i zmartwychwstając otworzył nam bramy wieczności zanieśmy nasze modlitwy:

1. **Panie Jezu Zmartwychwstały, udziel naszej rodzinie daru miłości zgody i pokoju.
Ciebie prosimy. Wysłuchaj nas Panie.**
2. **Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz szczęściem przyjaciół naszej rodziny i wszystkich, którzy nam pomagają. Ciebie prosimy ...**
3. **Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz dobrym zdrowiem wszystkich chorych i cierpiących w naszej rodzinie. Ciebie prosimy ...**
4. **Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz radością wszystkich samotnych i smutnych tego poranka a zwłaszcza żołnierzy pełniących służby i warty, przebywających poza granicami naszej Ojczyzny. Ciebie prosimy ...**
5. **Panie Jezu Zmartwychwstały, oddal od naszej rodziny wszystkich naszych wrogów i nieprzyjaciół, aby nie wyrządzili nam żadnej krzywdy i szkody. Ciebie prosimy ...**
6. **Panie Jezu Zmartwychwstały, uchron naszą rodzinę od kłótni, sporów i nienawiści, i daj abyśmy zawsze umieli sobie przebaczyć. Ciebie prosimy ...**
7. **Panie Jezu Zmartwychwstały, błogosław naszej rodzinie i opiekuj się nami podczas wykonywania naszych codziennych obowiązków. Ciebie prosimy ...**
8. **Panie Jezu Zmartwychwstały, obdarz chwałą zmartwychwstania, wszystkich naszych zmarłych krewnych, bliskich i znajomych. Ciebie prosimy ...**

Wszyscy: **Ojcze nasz ...**

MODLITWA PRZED POSIŁKIEM

Panie Jezu Chryste, Ty w dzień przed swoją męką i śmiercią poleciałeś uczniom przygotować paschalną wieczerzę; w dzień Zmartwychwstania przyjąłeś zaproszenie dwóch uczniów i zasiadłeś z nimi do stołu, a późnym wieczorem przyszedłeś do jedenastu Apostołów, by spożyć z nimi posiłek. Prosimy Cię, daj nam z wiarą przeżywać Twoją obecność w naszej rodzinie podczas świątecznych posiłków w dzień Twojego zwycięstwa, abyśmy mogli się radować z udziału w Twoim życiu i zmartwychwstaniu. Który żyjesz i królujesz , na wieki wieków. Amen

Składamy sobie życzenia, w czasie których dzielimy się jajkiem - symbolem życia.

MODLITWA PO ZAKOŃCZENIU POSIŁKU

Dziękujemy Ci Boże za radość wielkanocną, za miłość, która nas zespala oraz za wszelkie dary, które spożyliśmy dzięki Twojej dobroci. Niech będzie błogosławione Imię Twoje przez zmartwychwstałego Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

ADORACJA W WIELKIM TYGODNIU**Czwartek**

Rodz. Ziębów – Tarnawskich – Majewskich – Dyrdów - Janiszków – Dzików – Łusyganiczów – do 21.00

Piątek

Godz. 9.00 – 11.00

Rodz. Cabanów – Tarnawskich – Mikrutów – Krakowskich Przybylskich – Smoleńskich – Małków.

Godz. 11.00 – 13.00

Rodz. Cofalik – Michnów – Krakowskich – Pisarskich – Dobrowolskich – Pisarskich – Krakowskich.

Godz. 13.00 – 15.00

Rodz. Kania – Rostańscy – Podstawskich – Koncewiczów – Borzęckich – Myłków – Krowiaków.

Godz. 15.00 – 17.00

Rodz. Cabanów – Korzyków – Guza – Borzęckich – Chmielów – Borzęckich – Oskorypów

Godz. 19.00 – 19.30

Młodzież przystępująca do Sakramentu Bierzmowania.

Godz. 19.30 – 21.00

Rodz. Daniłów – Oskorypów – Konopków – Podstawskich – Stępniewskich – Szczygłów – Faranów.

Sobota

Godz. 9.00 – 11.00

Rodz. Koncewiczów – Wytaczaków – Zatwarnickich –Zatwarnickich – Podrazów – Saletników – Kaniów.

Godz. 11.00 – 13.00

Rodz. Faranów – Manttojfel – Krauze – Krakowskich – Olików – Matuszczaków – Froniów.

Godz. 13.00 – 15.00

Łusyganiczów – Domańskich – Gałków – Podrazów – Piotrowiczów – Torbińskich – Dziubełów.

Godz. 15.00 – 17.00

Rodz. Pałków – Fundakowskich – Wytaczaków – Rzeszowskich – Ściborów – Wspólnych – Myślińskich

Godz. 17.00 – 18.00

Rodz. Torbińskich – Glapów – Konopków – Wiercińskich – Hermanowiczów – Pawełkiewiczów – Hermanowiczów.

Godz. 18.00 – 19.00

Froniów – Galiców – Kusych – Lewandowskich – Wiercińskich – Majów – Buciów – Cichoń .

Apostołowie

Majewski Andrzej, Dzik Zenon, Mikrut Bogdan, Michno Tadeusz, Oskoryp Stanisław, Korzyk Łukasz, Henryk Zatwarnicki, Myśliński Stanisław, Domański Stanisław, Wierciński Andrzej, Konopka Mirosław, Oliwko Krzysztof.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE VI NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

1. Dzisiejsza Niedziela Palmowa wprowadza nas w tajemnicę Wielkiego Tygodnia. Jak Jezus wszedł do Jerozolimy, tak przychodzi dziś do każdego z nas. Oby nie okazało się jednak, że stoimy w tym tłumie, który woła: „Hosanna”, a za chwilę będzie wołał: „Na krzyż z Nim”! Prośmy o łaskę, abyśmy w nadchodzącym czasie przeżyli z Panem Jezusem szczerzy żal z powodu naszych nieprawości po to, aby przeżyć prawdziwą radość z powodu nowego życia, które ofiaruje nam Zmartwychwstały.
2. Już tradycyjnie dzisiejsza niedziela obchodzona jest jako Światowy Dzień Młodzieży. Łączmy się modlitewnie z młodym, którzy gromadzą się dziś w Rzymie i w poszczególnych stolicach diecezji, aby zawsze pragnęli Chrystusa i ciągle odnawiali swoją przyjaźń z Panem Bogiem.
3. Wielki Tydzień przeżyjmy jako ludzie wierzący: godnie i po chrześcijańsku. Przyciszmy, a może wyłączmy telewizory, odbiorniki radiowe, wszelkie odtwarzacze i inne media. Niech trzy święte dni: Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota będą dniami szczególnego zagłębiania się w Misterium Paschalne poprzez czynny udział w bogatej liturgii.
4. W Wielki Czwartek we wszystkich parafiach celebrowana jest tylko jedna Msza Święta, zwana Mszą Wieczery Pańskiej, na pamiątkę ustanowienia sakramentów Eucharystii i kapłaństwa. Rozpoczyna ona Triduum Paschalne. Po hymnie „Chwała na wysokości Bogu” milkną dzwony i organy, a po Komunii Świętej Najświętszy Sakrament zostanie przeniesiony do ołtarza adoracji, zwanego dawniej ciemnicą. Podczas procesji zaśpiewamy hymn „Sław, języku, tajemnicę”, za co w tym dniu można uzyskać odpust zupełny. Uroczystości rozpoczną się o godz. 18.00
5. W Wielki Piątek zachowujemy post ścisły, czyli całkowite wstrzymanie się od potraw mięsnych i tylko trzy posiłki w ciągu całego dnia, w tym jeden do syta; od tego postu osoby od 14. do 60. roku życia nie mają dyspensy. Powstrzymanie się od spożywania potraw mięsnych dobrze rozciągnąć też na Wielką Sobotę. Niech towarzyszy nam modlitwa, skupienie i zaduma nad Tajemnicą Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Tego dnia na znak smutku i żałoby nie sprawuje się Eucharystii. Za uczestnictwo w adoracji krzyża można uzyskać odpust zupełny. Na zakończenie liturgii Najświętszy Sakrament zostanie przeniesiony do Grobu Pańskiego. Droga Krzyżowa o godz. 17.00 początek Drogi Krzyżowej na cmentarz o godz. 17.00 a po niej nabożeństwo adoracji Krzyża.
6. Wielka Sobota jest dniem adoracji Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim. Pamiętajmy o tym, kiedy przyjdziemy pobłogosławić pokarmy. Jest to czas upamiętniający zstąpienie Chrystusa do otchłani, nadal obowiązuje cisza i zaduma nad śmiercią Chrystusa. Warto i w tym dniu zachować post, powstrzymując się od pokarmów mięsnych. Święcenie pokarmów od godz. 11.00 do 12.00.
7. W sobotni wieczór rozpoczynamy Wigilię Zmartwychwstania Pańskiego. Uroczysta i najbogatsza w ciągu roku liturgia oznajmi zmartwychwstanie Chrystusa. Aby całe Święte Triduum Paschalne otrzymało uroczystą oprawę, wszystkich Parafian zachęcam do licznego udziału. Wigilia Paschalna w naszym kościele rozpocznie się o godz. 19.00